

ΕΤΟΣ 54ον

23 Ἀπριλίου 2006

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (2760)

ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΦΩΤΟΣ: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ !

«τό φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει»

Ἡ σημερινή ημέρα εἶναι λαμπρή καί χαρμόσυνη. Ἡ ὑμνολογία τῆς ἡμέρας στρέφεται γύρω ἀπό τήν ἀγαλλίαση καί τήν εὐφροσύνη, πού χαρακτηρίζουν τοὺς πιστοὺς, καί γύρω ἀπό τό μήνυμα τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ βιώνεται μέσα στήν Ἐκκλησία ὡς ἓνα γεγονός πού ἔρχεται νά φανερώσει τήν ἀλήθεια στόν ὑποδουλωμένο σά ψεύτικα εἶδωλα κόσμον· νά φέρει τό φῶς στόν σκοτισμένο ἄνθρωπον· νά δώσει χάρη στήν καταδικασμένη στόν θάνατον ἀνθρωπότητα.

Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ

Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ κατά τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας δέν ἀποτελεῖ κάποιο βιογραφικό στοιχεῖο τῆς ζωῆς τοῦ Θεανθρώπου· ἀποτελεῖ γεγονός πού ἀνοίγει νέα ἐντελῶς προοπτική στό ἀνθρώπινο γένος. Στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἡ ἀνάσταση εἰκονίζεται μέ τήν κάθοδο τοῦ Χριστοῦ στόν Ἄδην. Καί ἡ ἐπιγραφή τῆς εἰκόνας αὐτῆς δέν εἶναι συνήθως «Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ» ἀλλὰ ἀπλῶς «Ἡ ἀνάσταση».

Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ σέ τελευταία ἀνάληψη δέν ἀνήκει στόν Χριστό ἀλλὰ σέ ὀλιόκληρη τήν ἀνθρωπότητα. Ἔ Αἰλιωστε, ὅπως ἀναφέρει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ Χριστός ἐγινε ὅ,τι ἐγινε καί ἐπαθε ὅσα ἐπαθε γιά τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ θάνατος καί ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δέν ἔχουν νόημα γιά τό πρόσωπο τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ γιά τήν ἀνθρώπινη φύση. Ἡ ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀνάσταση τοῦ ἀνθρώπου. Καί ἀνάσταση τοῦ ἀνθρώπου εἶναι φῶς καί γιά τόν ἴδιον καί γιά τόν κόσμον.

Φῶς ἀνθρώπου

Ἡ αἴσθησις τοῦ φωτός γίνεται εὐκολότερα ἀντιληπτή μέσα στό σκοτάδι. Μέ-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. α' 1-17)

Ὁ Χριστός, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

*Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. **Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει**, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρὸς· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὃτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.*

σα στό ἠθικό καί πνευματικό σκοτάδι τῆς ἐποχῆς του ὁ Χριστός μέ τή διδασκαλία του φώτισε τόν κόσμο καί τοὺς ἀνθρώπους. Μέσα στό σύγχρονο ἠθικό καί πνευματικό σκοτάδι οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ ἐξακολληθοῦν νά ἀποτελοῦν φῶς καί μαρτυρία φωτός.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, πού ἀπευθύνεται στόν ἄνθρωπο μέ τή μορφή τῶν ἐντολῶν, ἔχει ἀπεριόριστη δύναμη. Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ εἶναι «ζυγός» γιά τόν ἄνθρωπο. Τόν βαρύνει καί τόν δεσμεύει. Καί αὐτό συμβαίνει, γιατί ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τίς ἀμαρτωλές ἐπιθυμίες καί τά πάθη του. Ἐπειδή ὁμως τόν ἐλευθερώνει ἀπό τό σκοτάδι καί τό βάρος τῆς ἀμαρτίας καί τόν ἀνακουφίζει, εἶναι ζυγός «χρηστός».

Οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ δέν ἐνεργοῦν δυναστικά στόν ἄνθρωπο· ἐνεργοποιοῦνται καί ἐνώνονται μέ τό θέλημα του. Τότε γίνονται φῶς, πού φωτίζουν τή ζωὴ του καί κατευθύνουν τά ἔργα του. Φῶς ἦταν, παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἡ ἐντολή πού δόθηκε στους πρωτόπλαστους. Φῶς προκαταρκτικό καί ἀνάλογο πρὸς τή δεκτικότητα τῶν ἀποδεκτῶν του ἦταν ὁ γραπτός νόμος· σκιαγραφοῦσε τὴν ἀλήθεια καί τό μυστήριο τοῦ μεγάλου φωτός. Ἡ τέλεια ἐντολή τοῦ Θεοῦ, ὅπως καί ἡ τέλεια τήρησή της, φανερώθηκαν στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μέ τὴν ἀνάστασή του.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐν ἀρχῇ ὑπῆρχεν ὁ Λόγος καί ὁ Λόγος ἦτο πρὸς τὸν Θεόν καὶ Θεὸς ἦτο ὁ Λόγος. Αὐτὸς ὑπῆρχε ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Ὅλα ἐγέναν δι' αὐτοῦ καὶ χωρὶς αὐτὸν τίποτε δὲν ἐγένε ἀπὸ ὅσα ἔχουν γίνε. Μέσα εἰς αὐτὸν ὑπῆρχε ζωὴ καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. **Καὶ τὸ φῶς φωτίζει εἰς τὸ σκοτάδι** ἀλλὰ τὸ σκοτάδι δὲν τὸ κατενίκησε. Παρουσιάσθηκε κάποιος ἄνθρωπος, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τοῦ ὁποῦ το ὄνομα ἦτο Ἰωάννης. Αὐτὸς ἦλθε χάριν μαρτυρίας, νά μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ νά πιστέψουν ὅλοι δι' αὐτοῦ. Δέν ἦτο ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλὰ ἦλθε νά μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς. Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον, ἤρχετο εἰς τὸν κόσμον. Εἰς τὸν κόσμον ἦτο καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένε ἀλλ' ὁ κόσμος δὲν τὸν ἀνεγνώρισε. Εἰς τοὺς δικούς του ἦλθε ἀλλ' οἱ δικοὶ του δὲν τὸν ἐδέχθησαν. Εἰς ὅσους ὅμως τὸν ἐδέχθησαν, ἔδωκε ἐξουσίαν νά γίνουν παιδιά τοῦ Θεοῦ, εἰς ἐκείνους δηλαδὴ πού πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομά του, οἱ ὁποῖοι οὔτε ἀπὸ αἵματα οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα σαρκὸς οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα ἀνδρὸς ἀλλ' ἀπὸ τὸν Θεόν ἐγεννήθηκαν. Καὶ ὁ Λόγος ἐσαρκώθηκε καὶ ἐμεινε μεταξύ μας καὶ εἶδαμε τὴν δόξαν του, μίαν δόξαν πού ἔχει ἓνας μονογενῆς Υἱὸς ἀπὸ τὸν Πατέρα, γεμᾶτος χάριν καὶ ἀλήθειαν. Ὁ Ἰωάννης μαρτυρεῖ δι' αὐτὸν καὶ ἐφώναζε, “Αὐτὸς εἶναι διὰ τὸν ὁποῖον εἶπα, Ἐκεῖνος, πού ἐρχεται ὕστερα ἀπὸ ἐμέ, εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ἐμέ, διότι ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ ἐμέ”. Καὶ ἀπὸ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἐπήραμε ὅλοι ἐμεῖς τὴν μίαν χάριν κατοπιν τῆς ἄλλης· διότι ὁ νόμος ἐδόθηκε διὰ τοῦ Μωϋσέως· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἦλθαν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὁ θεὸς φωτισμὸς

Ὁ σύγχρονός μας ἅγιος Σιλουανὸς ὁ Ἀθωνίτης, ὅταν ἀξιώθηκε νά δεῖ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, ἐνίωσε νά κυριαρχεῖ στὴν ψυχὴ του τὸ αἶσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸ καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ ἄνθρωπος πού φωτίζεται ἀπὸ τὸ ἀναστάσιμο φῶς ἀγκαλιάζει μέσα του ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀποκτᾷ τὴν τέλεια ἀγάπην.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μεταμορφώνει τὸν πιστό. Ὁλόκληρος ὁ ἄνθρωπος ἐνώνεται μὲ τὸν Θεὸ καὶ γίνεται φίλος του. Ὅπως τὸ σίδηρο πού πυρακτώνεται γίνεται φωτιά, χωρὶς νά παύει νά εἶναι σίδηρο, ἔτσι καὶ ὁ ἄνθρωπος. Ὅταν μετέχει στὸ θεῖο φῶς, γίνεται φῶς, χωρὶς νά παύει νά εἶναι ἄνθρωπος. Τότε γίνεται φῶς τοῦ κόσμου. Δέχεται καὶ προσφέρει τὸ φῶς τοῦ Θεοῦ. Δέν εἶναι αὐτόφωτος, ἀλλᾶ ἑτερόφωτος. Δέν εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ φωτός, ἀλλᾶ δέκτης καὶ μεταλημπαδευτὴς του.

Μέ αὐτές τίς προϋποθέσεις ὁ ἄνθρωπος εἰσέρχεται σέ «αἰώνιο σαββατισμὸ», κατὰ τὴν ἔκφραση τῆς ὑμνολογίας τοῦ Πάσχα, ὅπου ζεῖ τὴν ἀτελειότητα

23 Ἀπριλίου 2006: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ
«ΤΗΝ ΖΩΗΦΟΡΟΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝ»
Ἦχος: -- Ἐωθινόν: -- Ἀπόστολος: Πράξ. α΄ 1-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 1-17.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Ἀπριλίου, Τοῦ Θωμᾶ (Τοῦ Ἀντίπασχα).
Ἀπόστολος: Πράξ. ε΄ 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ΄ 19-31.

τελειώση. Ὡς φίλος τοῦ Θεοῦ καί μέτοχος τῆς ἀναστάσιμης χάριτος ὁ ἄνθρωπος ἐλευθερώνεται ἀπό τοὺς περιορισμούς τοῦ χώρου καί τοῦ χρόνου. Μετέχει στήν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ καί γίνεται κατὰ χάρη θεός.

Ἀρχιμ. Γ. Χ.

Πῶς θά ζήσουμε τὴν ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ

«Ἡμεῖς συνανέστημεν μέ τὸν ἀναστάντα Χριστόν, καί διὰ τῆς πίστεως καί διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, τοῦ εἰς τύπον γενομένου τῆς ταφῆς καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου. Ἄμποτε, λοιπόν, νά ζήσωμεν μίαν καινούργιαν πολιτείαν, ἥτις πρέπει εἰς τοὺς συναναστηθέντας μέ τὸν Δεσπότην Χριστόν, καθὼς μᾶς παραγγέλλει ὁ Παῦλος: «Ἵνα, ὡσπερ ἠγέρθη Χριστός ἐκ νεκρῶν, διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καί ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν» (Ρωμ. ζ΄ 4). Ἡμεῖς ἐμάθομεν σήμερον ἀπὸ τὸν ἀναστάντα μίαν καινούργιαν ζωὴν. Λοιπόν, ἄμποτε νά φυλάγωμεν αὐτὴν μέχρι τέλους, ἔχοντες καινούργιους συλλογισμούς, λαλοῦντες καινούργια λόγια, καί πράττοντες καινούργια ἔργα, ἄξια τῆς τοῦ Χριστοῦ καινῆς Ἀναστάσεως».

Ἀγ. Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γιὰ τίς συχνότητες ἐκτὸς Ἀττικῆς πληροφορίες
στό τηλέφωνο 210 - 7298. 222

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἓνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr